

Влахія), Галацъ (*пристань русски, или портъ при Дубнава въ Молдова), въ Бессарабіа, Одесса, Трансильванія и Пецца (*въ

въ свои оумосмѣтны и опытны основанія Словесности (Петербургъ 1834. часть 1. стр. 362.) говори подиръ него: „Отъ това съ види, че отъ сичкѣа гречески нарѣчіа найблизо е до славянскаго языка еодійскій, (Бащинъ Икономида) „кой спорядъ корени словъ“, (истинна!) „и по прилика сваоненій и спраженій, и (охъ, истинна!!) „може да съ приемне за особаливо славянско нарѣчіе.“ (това съ знае!!!)

Други чѣдно славяно—еодійски работы верватъ подиръ Отче Нашъ отъ 439. до 493. стр. И отъ 494 стр. зачеваса сравненіе русскаго разговоренія съ съ еллинское:

Русски.

- А. Откъда вы?
 В. Изъ Греции.
 А. Гдѣ вы живете?
 В. Тѣтъ близко; вотъ мой домъ. А вашъ?
 А. Также не далеко; га домой идѣ; не оугодно ли вамъ со мной иди?

Еллински.

- А. Ап къда фы.
 В. Съ Грекінс.
 А. Къдѣ фы зивете?
 В. Тѣти паликон; вото мео домо. А сфос?
 А. Тосде не долихон: іо домоі іто: не агатон ли и вими съ мени итъи?